

Publicerad 2010-01-09 17:33 av Neesy

Vi, du och jag, vi kommer aldrig mötas på mitten

Långt där borta står du i andra änden av tunneln

Du kanske inte ser mig när jag står gömd i min egen låtsas värld av ovisshet

Jag ser dig och kanske är det dags för mig att kapitulera nu

Borde sätta mig ner och försöka glömma bort alla gånger då jag trillat över dina barriärer

Radera bort alla ord som vi någonsin har sagt

Vimmelkantig av dom alla gånger då du skingrat ljus i mina sotfärgade nätter

Ensam här

men jag, jag fryser nu

tappat räkningen på antalet timmar som jag tänker på dig varje dag

och långt, långt där borta står du

Jag har inte mycket att ge förutom varje del av mig

Jag skulle följa med dig överallt till vilken värld som helst och aldrig vända om

Minnena av dig har klibbat fast sig på min kropp och jag har försökt att skrubba bort dom

Det syns inte

Bara känns

Värmen är som bort blåst av stadens för högt bullrande trafik

Du åker inte förbi här

men jag, jag fryser nu

försöker hålla hårt på kärleken som vill ut ur hjärtats alla vrår

och långt, långt där borta står du

I mina andetag uppenbarar sig alltid känslan av dig

Motstridigt låter jag dig allt för ofta ta plats i mitt inre

Jag känner mig endast hel när du är hos mig och torkar bort alla tårar du inte kan se

Livet ser alltid likadant ut förutom när du hälsar på

Mitt liv har gått vilse i banor som mynnar ut till okända platser där du finns överallt men ändå ingenstans

Här hos mig med spruckna melodier som sakta tystnat

Avslagen

men jag, jag fryser nu

tappat greppet på livets filosofi när min tillvaro inte är försedd med dig

och långt, långt där borta står du

i andra änden av tunneln

slutet

vi kommer aldrig mötas på mitten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Neesy med Poeter.se id #31868 innehar upphovsrätten